

Lakner (Gyarmathi) József (Nagymihály, 1872 – Debrecen, 1938): matematika- ábrázoló geometria szakos középiskolai tanár.

A kassai Reáliskolában tanult, majd a premontrei rend tagja lett. Budapesten végezte a teológiát és mellette a tanári szakot. Az ábrázoló geometriát a Műegyetemen tanulta. Matematika-ábrázoló geometria szakos tanári diplomáját 1901-ben kapta meg. Először a nagyváradi premontrei gimnáziumban tanított, majd a rendből való kilépése után a petrozsényi gimnázium tanára lett.

1914-től nyugdíjba vonulásáig **a debreceni Fazekas Reáliskola tanára** és rövid ideig, 1919-ben, az igazgatója volt. Négy gyermeke közül egyik fia, Dr. Gyarmathi László, folytatta édesapja megkezdett munkáját a Fazekasban.

Elsősorban ábrázoló geometriát tanított. Szigorú egyéniségét és szigorúan szabatos tantárgyát gyakran megcsillanó humorral oldotta fel. Mondásai és anekdotái közszájon forogtak. Szakmai körökben ma is élnek. Az ábrázoló geometriát annyi melegséggel beszélte be diákjai fejébe, hogy azok megszerették a pontok, vonalak és síkok elvont fogalmait. Olyan belső térszemléletet alakított ki, amelynek segítségével tanítványai megtanultak jól tájékozódni még a mikrovilágban is. Jellemző pl. az, hogy a bécsi Műszaki Egyetemen elismerték a nála elsajátított ábrázoló geometriai tudást. A vizsgákon nem kellett többet tudni a középiskolában megtanult anyagnál.

A szakirodalmat figyelemmel kísérte. Ő maga is írt cikkeket, illetve tűzött ki feladatokat ábrázoló geometriából a KöMaL-ban. A legjobb diákoknak hetente háromszor is adott ki feladatokat önálló munkára. Tanítványai a KöMaL eredményes feladatmegoldói voltak.

Főbb munkái:

1. Transzformációk KöMaL X. 210-213.
2. Feladatok a KöMaL-ban LXVII-LXXXIV. (1903)
3. A triéder KöMaL- XI. 1904, 149-152.
4. Feladatok a KöMaL-ban XCIV-XCIX. (1904)

Kántor Sándorné